

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР

РЕШЕНИЕ № 322- ПД
16.02.2007 г.

„Гранд хотел Велико Търново” АД, гр. Велико Търново е публично дружество, вписано в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа, воден от Комисията за финансов надзор (КФН), под № РГ-05-573 и като такава е адресат на разпоредбите на Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) и на нормативните актове по прилагането му.

В КФН с писмо, вх. № РГ-05-573 от 12.01.2007 г., са получени покана, ведно с писмени материали за свикване на извънредно общо събрание на акционерите (ИОСА) на публичното дружество „ Гранд хотел Велико Търново” АД на 23.02.2007 г. Поканата е обнародвана в Държавен вестник бр. 3/12.01.2007 г. и е публикувана в борсов бюлетин № 7/11.01.2007 г.

Видно от обнародваната в ДВ бр. 3/12.01.2007 г. покана по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон (ТЗ), за свикване на ИОСА на 23.02.2007 г., текстът на точка 6 е със следното съдържание:

„6. Вземане на решение за овластяване на управителния съвет на дружеството за получаване на банков кредит в размер до 6 000 000 евро, за нуждите на дружеството и обезпечаване на същия с имущество на дружеството съобразно изискванията по чл. 114, ал. 1, т. 1, буква „а” от ЗППЦК, съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството при конкретни условия и срокове, одобрени от управителния съвет; проект за решение – ОСА овластява управителния съвет на дружеството да получи банков кредит размер до 6 000 000 евро за нуждите на дружеството и с правата да обезпечи същия с имущество над дружеството съобразно изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 1, буква „а” от ЗППЦК, съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството при конкретни условия и срокове, одобрени от управителния съвет.”

Към материалите за предстоящото общо събрание на акционерите, представени в КФН с вх. № РГ 05-573/1 от 12.01.2007 г., приложено е представен и мотивиран доклад по чл. 114а, ал. 1 от ЗППЦК относно условията и целесъобразността на сделката по чл. 114 от ЗППЦК.

Въз основа на описанието на предложената сделка, на представените в мотивирания доклад данни и при съпоставката им с изискванията на чл. 46 от Наредба № 2 от 17.09.2003 г. за проспектите при публично предлагане на ценни книжа и за разкриването на информация от публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа (Наредба № 2), Зам.-председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” достигна до следните заключения:

Изложеното в мотивирания доклад относно описанието на предложената сделка не съответства на съдържанието на т. 6 от обнародваната в ДВ покана по чл. 223, ал. 4 от ТЗ. Същественото смислово разминаване на двата текста, води до липсата на яснота по отношение на конкретните параметри на сделката, което, от своя страна, неминуемо би довело до заблуда на инвеститорите в ценни книжа относно реалните намерения на Управителния съвет на публичното дружество, а по този начин и до накърняване на интересите им.

Неразделна част от описанието на предложената сделка представлява нейният предмет. В така представения мотивиран доклад е видно, че на вниманието на ОСА се предлагат за разглеждане и одобрение фактически два правни въпроса – по отпускане на банков кредит (бел. - „в полза на мажоритарния собственик на капитала на дружеството

„Генимекс Ойл” АД”) и по учредяване на обезпечение на този банков кредит чрез ипотечиране на дълготрайни материални активи, а именно – сграда и прилежащ терен. Видно от съдържанието на доклада на управителния орган, той не съдържа необходимата индивидуализация нито на сградата, нито на терена – обект на бъдещото обезпечение, каквото е изискването на закона и на Наредба № 2.

Предвид явното смислово разминаване между съдържанието на т. 6 от дневния ред на обнародваната в ДВ покана и мотивирания доклад, не би могло категорично да се квалифицират визираните сделки под нормата на чл. 114, ал. 1 или чл. 114, ал. 8 от ЗППЦК.

По отношение на задължително изискуемия реквизит на мотивирания доклад – да посочва в чия полза се извършва сделката, отново се констатира смислово и логическо разминаване между данните от доклада и съдържанието на т. 6 от обнародваната в ДВ покана. От текста на т. 6 е видно, че ще бъде получен банков кредит в размер до 6 000 000 евро за нуждите на дружеството, докато в мотивирания доклад се споменава, че кредитът ще се отпусне в полза на мажоритарния собственик на дружеството „Генимекс Ойл” АД (друг е въпросът, че дори и тази формулировка е нееднозначна и би могла да бъде възприемана, както че кредитът ще бъде в полза на дружеството „Генимекс Ойл” АД, но така също и че ще се ползва от мажоритарния собственик на „Генимекс Ойл” АД).

По отношение на стойността на двете сделки в мотивирания доклад се съдържа твърде оскъдна информация. Не е посочен размерът на банковия кредит, който ще бъде изтеглен. Споменато е единствено, че същият ще бъде използван за рефинансиране на съществуващото задължение на „Генимекс Ойл” АД към „ОББ” АД (като размерът и на това съществуващо задължение на мажоритарния собственик не е посочен). По отношение на стойността на предоставяното като обезпечение имущество, в мотивирания доклад е посочено, че това са дълготрайни материални активи, собственост на дружеството “на стойност около 6 000 000 (пет милиона) Евро”, съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството. В тази връзка и след направена справка по наличния в КФН годишния одитиран финансов отчет на дружеството за отчетната 2005 г. (който се явява последният одитиран финансов отчет), е видно, че стойността на всички притежавани от дружеството земи (терени) и сгради и конструкции е в размер на 4 636 000 лева. Независимо от факта, че липсва яснота каква част от всички притежавани от дружеството земи и сгради ще представляват теренът и сградата – обект на бъдещото обезпечение, е безспорно, че всички притежавани от дружеството сгради и терени са на стойност многократно по-ниска от левовата равностойност на 6 000 000 евро (която е приблизително 11 734 980 лева). Ако бъде прието, че тази ориентировъчна стойност е всъщност пазарната цена на дълготрайните активи, то писмените материали отново са непълни, предвид факта, че към тях не е представено доказателство за така формираната оценка по чл. 114а, ал. 4 от ЗППЦК.

В заключение, при изследване наличието на минимално изискуемите по чл. 46, ал. 1, т. 1 от Наредба № 2 реквизити, е очевидно, че така изложената в мотивирания доклад информация е не само непълна, но и подвеждаща, тъй като не изяснява същностните елементи и условия на предлаганата сделка, което противоречи на изискванията на т. 1 и на същността на мотивирания доклад.

В мотивирания доклад на управителния орган на публичното дружество липсват данни за насрещната страна по предлаганата сделка. Логично е насрещната страна по сделката за отпускане на банков кредит и съответно по неговото обезпечение да е банкова институция, но чл. 46, ал. 1, т. 2 от Наредба № 2 изисква посочване на име, съответно наименование на насрещната страна по сделката, включително и информация за това дали тази страна се явява заинтересувано лице по смисъла на чл. 114, ал. 5 от ЗППЦК. Липсата на тази индивидуализация на насрещната страна по сделката води до *непълнота* на мотивирания доклад по чл. 114а от ЗППЦК.

Във връзка с посоченото по-горе, следва да се има предвид, че „Генимекс Ойл” АД се явява заинтересувано лице по чл. 114, ал. 5 от ЗППЦК, тъй като е лице, което притежава повече от 25 на сто от капитала на публичното дружество и едновременно с това е лице, в

чиято полза ще бъде осъществена овластителната сделка (чл. 114, ал. 5, т. 1, предложение 4 от ЗППЦК). Поради това и предвид нормата на чл. 114а, ал. 3 от ЗППЦК, заинтересуваното лице „Генимекс Ойл” АД няма да има право да упражни правото си на глас в общото събрание на акционерите на публичното дружество.

В мотивирания доклад не е посочена пазарната оценка по чл. 114а, ал. 4 от ЗППЦК, която следва да бъде изготвена от независими експерти, посочени от управителния орган, с необходимата квалификация и опит - в случай, че в сделката участва заинтересувано лице по чл. 114, ал. 5 от ЗППЦК. Към материалите за ИОСА не е приложена тази пазарна оценка. Липсата на данни за пазарната оценка е неизпълнение на задължението за предоставяне на информация на акционерите по т. 3 от чл. 46 на Наредбата – относно сделки със заинтересувани лица.

Съгласно чл. 46, ал. 1, т. 4 от Наредба № 2, докладът на управителния орган пред общото събрание на акционерите трябва да включва и описание на икономическата изгода на публичното дружество от предложената сделка. В тази връзка в мотивирания доклад е посочено, че в резултат на рефинансирането и “разширението” на кредита на “Генимекс Ойл” АД ще бъдат отпуснати допълнително парични средства, които ще бъдат използвани “ефективно - пряко за нуждите на дейността на дружеството”. Към описанието на икономическата изгода за публичното дружество е записано, че дружеството се нуждае от наличието на “свободни парични средства” за развитието на инвестиционната си програма в краткосрочен и дългосрочен план.

От начина, по който е представена икономическата изгода за публичното дружество не могат да бъдат направени конкретни изводи относно размера на предвижданите капиталовложения и по какъв начин ще бъдат извършени те. В тази връзка следва да се отбележи, че в наскоро осъщественото търгово предлагане се съдържат данни за инвестиционната програма на мажоритарния собственик относно публичното дружество. Въпреки това в мотивирания доклад на управителния орган следва да бъде представена, ако не толкова детайлизирана, то поне сбита по характер информация, която да съдържа конкретни данни от инвестиционната програма, за да се даде реална възможност на акционерите да преценят целесъобразността и икономическата изгода за публичното дружество. Чл. 46, ал. 2 от Наредба № 2 предоставя възможност на управителния орган да не оповестява подобни конкретни данни за сделката, ако това би довело до съществени вреди за дружеството. При тази хипотеза управителния орган би следвало да мотивира решението си да не включи данните в мотивирания доклад. Подобна мотивировка не е представена пред КФН и не се съдържа в поканата за свикване на ИОСА или в доклада.

Във връзка с това, Заместник - председателят на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, взе решение за откриване на производство по издаване на индивидуален административен акт по прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 от ЗППЦК, за което дружеството е уведомено с писмо, изх. № РГ-05-573/3 от 07.02.2007 г.

Със същото писмо на управителния орган на дружеството е предоставен срок от три работни дни, считано от получаване на писмото, за внасяне в КФН на обяснения и/ или възражения по така иницираното административно производство. Видно от обратната разписка писмото е получено на 09.02.2007 г.

В дадения от Заместник – председателя на КФН, ръководещ Управление „Надзор на инвестиционната дейност”, срок за представяне на обяснения и/ или възражения по така откритото производство, с писмо до КФН, вх. № РГ 05-573/3 от 14.02.2007 г., Управителният съвет (УС) на “Гранд хотел Велико Търново” АД е представил възражения по откритото административно производство за издаване на индивидуални административни актове за прилагане на принудителни административни мерки.

Във възраженията до Заместник – председателя на КФН, УС застъпва становището, че производството по издаване на индивидуални административни актове за налагане на

принудителни административни мерки по чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК, е неоснователно и незаконосъобразно. Мотивите за това становище са следните:

По чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК,

Не е извършена проверка на “Гранд хотел Велико Търново” АД и не са съставяни актове за установяване на административни нарушения на дружеството, т. е. “въобще не е образувано административнонаказателно производство по смисъла на чл. 36 от Закона за административните нарушения и наказания.(ЗАНН)”.

Не е съставен “констативен документ” по смисъла на чл. 19, ал. 6 от ЗКФН, в резултат на което не би могъл да се направи извод, че се извършва дейност в нарушение на ЗППЦК, други законови или подзаконови актове.

Не са съставени актове за установяване на административно нарушение по чл. 32 от ЗКФН и следователно не са налице възпрепятстване на упражняването на контролна дейност на КФН или нейния Зам.- председател.

В писмото за откриване на административно производство за налагане на принудителни административни мерки не се съдържа позоваване на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК в частта, касаеща защитата на интересите на инвеститорите и липсва обосноваване на подобно позоваване. Изложени са доводи, че в “достатъчно разумен срок не е констатирано нарушение”, за което да е уведомено дружеството и дори и да са застрашени интересите на акционерите, то това не се дължи на действия, или бездействия на УС.

Последният довод, които се посочва в подкрепа на становището на УС е, че Зам.- председателят на КФН следва да се съобрази с изброените законови предпоставки на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК и “ако те или поне една от тях не е налице, не може да се издаде индивидуалният административен акт”.

По чл. 114 от ЗППЦК и чл. 46 от Наредба № 2,

УС счита, че е не е налице смислово разминаване между публикуваната в ДВ покана и мотивирания доклад по чл. 46 от Наредба № 2, че са спазени изискванията на закона и е разкрита пълната информация, от която се нуждаят акционерите, за да вземат обосновано решение за предложената сделка. Добавено е и това, че УС може да дава и допълнителни разяснения по доклада и на самото ОСА.

По така представените възражения, становището на Зам.- председателя на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” е следното:

Производството по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК е на основание чл. 116в, ал. 7 от ЗППЦК. В чл. 212, ал. 1 са установени юридическите предпоставки и съдържанието на принудителните мерки, които Зам.- председателят, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” може да наложи. Производството е започнато на две от основанията, залегнали в хипотезата на правната норма- застрашаване интересите на инвеститорите и нарушаване на конкретни материалноправни императивни разпоредби. Във тази връзка Зам.- председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” счита, че възраженията относно прилагането на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК са неоснователни.

Извършването на проверка и съставянето на акт за установяване на административно нарушение са юридически действия, елемент от административнонаказателно производство. Правилно е отбелязано във възраженията, че “въобще не е образувано административнонаказателно производство по смисъла на чл. 36 от ЗАНН”, тъй като настоящото административно производство е за прилагане на принудителна административна мярка, а не за установяване на административно нарушение по смисъла на ЗАНН. Съгласно разпоредбата чл. 23 от ЗАНН, случаите в които могат да се налагат подобни мерки, видът им, органите, които ги прилагат, начинът и редът за обжалването им, се урежда

в съответния закон, който в настоящия случай е ЗППЦК. В резултат на това проверката и съставянето на акт за установяване на административно нарушение са ирелевантни за производство по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка.

Зам.- председателят счита за неоснователно и възражението, че не е съставен “констативен документ” по смисъла на чл. 19, ал. 6 от ЗКФН, от който да е видно че се извършва дейност, нарушаваща законовите разпоредби. Извършената проверка е предварителна и е част от превантивния контрол, който КФН осъществява. Констативният документ по чл. 19, ал. 6 от ЗКФН се съставя за удостоверяване констатациите на вече извършена проверка, докато при настоящото административно производство за издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка проверката не е приключила и следователно не е юридически обосновано издаването на подобен удостоверителен документ.

Относно довода, че не са съставени актове за установяване на административно нарушение по чл. 32 от ЗКФН и следователно не е налице възпрепятстване на упражняването на контролната дейност на КФН, Зам.- председателят намира, че също е неотносим към настоящото производство. Чл. 32 от ЗКФН е административнонаказателна разпоредба, визираща санкция за възпрепятстване дейността на КФН, нейните органи или надлежно упълномощени служители при осъществяване на надзорни правомощия, което не е предмет на настоящото производство.

Що се отнася до доводите за непозоваването на четвъртата хипотеза на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК и, че производството по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка е започнало след изтичането на “достатъчно разумен срок”, Зам.- председателят намира същите за неоснователни. Производството по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка е започнато на основание нарушаването на конкретни императивни разпоредби от ЗППЦК- чл. 114а, във връзка с чл. 46 от Наредба № 2. Застрашаването интересите на инвеститорите е налице винаги, когато не са спазени нормативните изисквания, във връзка с което в уведомителното писмо до дружеството е посочено, че “наличието на риск за интересите на акционерите” налага прилагането на принудителната административна мярка. Относно “разумния срок” упоменат във възраженията следва да се спомене, че административният орган не е обвързан от конкретна законова разпоредба за срок, в рамките на който да започне производството по налагане на принудителна административна мярка.

Относно последния довод, посочен в подкрепа на становището на УС, че производството по издаване на индивидуален административен акт за прилагане на принудителна административна мярка следва да се съобрази с изброените законови предпоставки на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК и “ако те или поне една от тях не е налице, не може да се издаде индивидуалният административен акт”, Зам.- председателят на КФН, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” намира, че е необосновано, тъй като счита, че производството е съобразено с разпоредбата на чл. 212, ал. 1 от ЗППЦК.

Относно възраженията за липсата на смислово разминаване между поканата за свикване на ОСА и доклада по чл. 46 от Наредба № 2 и твърдението, че са спазени законовите изисквания на чл. 114 от ЗППЦК и чл. 46 от Наредба № 2 и че е разкрита цялата информация за предлаганата сделка, Зам.- председателят ги намира за неоснователни, като доводите за това становище са подробно изложени по-горе. Що се отнася до заявлението, че УС може да дава допълнителни разяснения на предложената по чл. 114 от ЗППЦК сделка, Зам.- председателят счита, че е неотносимо, тъй като даването на допълнителни разяснения не би могло да санира констатираните непълноти. Тези действия могат да бъдат само разяснения относно пълен и законосъобразно съставен доклад по чл. 114а във връзка с чл. 46 от Наредба № 2.

С оглед на гореизложеното, Зам.- председателят счита, че така представените възражения са юридически неоснователни.

Предвид това, на основание чл. 15, ал. 1, т. 4 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН), чл. 213, ал. 4, във връзка с чл. 212, ал. 1, т. 1 и чл. 116 в, ал. 7 от ЗППЦК, чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и чл. 22, пр. 1 от Закона за административните нарушения и наказания,

РЕШИ:

„Задължавам членовете на управителния орган на публичното дружество „Гранд хотел Велико Търново” АД, гр. Велико Търново да предложат на общото събрание на акционерите, което ще се проведе на 23.02.2007 г., съответно при условията на чл. 227 от Търговския закон на 09.03.2007 г., да не подлага на гласуване точка шеста от дневния ред със съдържание:

„6. Вземане на решение за овластяване на управителния съвет на дружеството за получаване на банков кредит в размер до 6 000 000 евро, за нуждите на дружеството и обезпечаване на същия с имущество на дружеството съобразно изискванията по чл. 114, ал. 1, т. 1, буква „а” от ЗППЦК, съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството при конкретни условия и срокове, одобрени от управителния съвет; проект за решение – ОСА овластява управителния съвет на дружеството да получи банков кредит размер до 6 000 000 евро за нуждите на дружеството и с правата да обезпечи същия с имущество над дружеството съобразно изискванията на чл. 114, ал. 1, т. 1, буква „а” от ЗППЦК, съгласно последния одитиран финансов отчет на дружеството при конкретни условия и срокове, одобрени от управителния съвет.”

На основание чл. 214, ал. 2 от ЗППЦК, Решението подлежи на незабавно изпълнение, независимо от неговото обжалване.

На основание чл. 15, ал. 3 от ЗКФН, Решението подлежи на обжалване по административен ред пред КФН при съответно прилагане на Административнопроцесуалния кодекс.

На основание чл. 15, ал. 4 от ЗКФН, Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България.

На основание чл. 15, ал. 5 от ЗКФН обжалването не спира изпълнението на индивидуалния административен акт.

**ЗАМ. - ПРЕДСЕДАТЕЛ, РЪКОВОДЕЩ
УПРАВЛЕНИЕ „НАДЗОР НА
ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ”:**

(Д. Ранкова)

